

Spor duše s tělem

Klíč

Hádalo se kdysi jedno tělo s duší,
že chce jen žít, jak pro tělo se sluší:
Dobře jíst a po libosti pít
a k lásce další tělo mít!

Hádala se kdysi jedna duše s tělem:
Nenajdeš síly na tom světě celém
kromě lásky, o níž můžeš snít
a víry v nesobecký cit!

Tak se ti dva spolu denodenně sváří:
Duši v těle jen všelijak se daří...
Tělo s krásou duše má zas kříž -
je peklu vždycky o krok blíž...

Dopřej mi šat a k tomu trochu zlata!
Jsem tu jen pár let a život tolik chvátá...
Ty, duše, máš tady celou věčnost být -
proč já mám za to bídu dříť?!

Mně dopřej vzlet a taky trochu jasu...
Zkus se mnou tělo vzdorovati času...
Nemám na tom světě nic, než svatý cíl:
Já krásu hledám ze všech sil...

Jak se tak přou, klid ztrácí docela -
člověk nebohý je tvor:
Čertův roh a spár - křídlo anděla!
Spor metafor ... či fór?

Člověk tak různě po tom světě chodí
jak se duši, či tělu jak se hodí...
Chvilí chlad a chvíli zase žár -
toť věčných protikladů svár...

Dopřej mi vzlet a chci i trochu jasu,
zkus se mnou tělo vzdorovati času...
Zkus ty, duše, čas na mou lásku mít
když máme chvíli spolu žít!

Věř mi už, tahle hádka brzy přejde,
jsi tu jen pár let, tak vlastně o nic nejde...
Tobě se to mluví - ty nevíš co je chtíč...
Aspoň dnes dej svoje křídla pryč!

Jak se tak přou, klid ztrácí docela -
člověk nebohý je tvor:
Čertův roh a spár - křídlo anděla!

Spor metafor ... či fór?

Dál se tu hodlá tělo s duší hádat...
Každý z nich stále tím druhý bude strádat...

Svatý cíl - a k tomu plný břich:
Nejspíš tak se kdysi zrodil hřích....!